

Sóc un mort.
Ho pense al volant
mentre espere i admire
la nostra apologia de les prohibicions
glorificada en la lluentor vermella
d'un semàfor anònim que es rovella
sota una pluja fina
com si la seua llum fingida
pogués imitar un crepuscle ardent
ben fet a mida dels morts que s'obliguen
a donar tota la volta al món
creuant l'infern pel pas de vianants
tan immunes a la sospita de ser
ja cadàvers omnívors esperant com jo
a la cua de l'escorxador invisible
on els ganivets del crim definitiu
s'esmolen com els ullals d'un nadó
amb la carícia d'una eternitat
que no existeix.